

แนวหน้า Naew Na Circulation: 900,000 Ad Rate: 1,250	Section: First Section/ความเห็น			
	วันที่: พุธที่ 2 พฤษภาคม 2562			
	ปีที่: 40	ฉบับที่: 13884	หน้า: 5(บน)	
	Col.Inch: 109.32	Ad Value: 136,650	PRValue (x3): 409,950	คลิป: ชาว-ดำ
	คอลัมน์: กวนน้ำให้ใส: ค่าโง่โง่โง่ 2.5 หมื่นล้าน? ใครวางยา? ใครจะโดนวางบิล?			

จะมีมาตรา 44 หรือไม่ อย่างไร มิใช่เพื่อลบล้างคำพิพากษาของศาลปกครอง แต่เพื่อปกป้องผลประโยชน์ส่วนรวม และคุ้มครองการทำงานของผู้เกี่ยวข้อง

3. ก่อนหน้านั้น ได้สรุปข้อมูลเกี่ยวกับโครงการโง่โง่ โดยเฉพาะคำพิพากษาศาลปกครอง ซึ่งทำให้เห็นรายละเอียดที่คณะอนุญาโตตุลาการชี้ไว้ก่อนแล้วว่า มีการฉ้อโกงพิพาทกล่าวหาว่าฝ่ายเอกชนผิดสัญญามากมายหลายประการอย่างไร แต่คณะอนุญาโตฯ ก็ชี้ว่าฝ่ายเอกชนไม่ผิดอย่างไร สุดท้ายศาลปกครองจึงชี้ว่าคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตฯ นั้น ไม่อยู่ในข่ายที่ศาลปกครองจะเพิกถอนอย่างไรไปแล้ว

จะเห็นได้ว่า รัฐหวังประการสำคัญในการจัดการปัญหาโง่โง่ของภาครัฐ จนนำมาสู่ค่าโง่มูลค่ากว่า 2 หมื่นล้านบาท ในวันนี้ น่าจะมีอยู่ 2 ช่วงที่สำคัญ

3.1 การได้มาซึ่งสัญญาสัมปทาน รายละเอียดสัญญาสัมปทานเป็นสัญญาที่รัฐเสียเปรียบหรือไม่อย่างไร? มีนักการเมือง ข้าราชการเจ้าหน้าที่รัฐ ทุจริตประพฤติมิชอบ เอื้อประโยชน์แก่เอกชนหรือไม่? อย่างไร?

มีการแก้ไขสัญญาในยุคไหน ที่เอื้อประโยชน์แก่เอกชน? มีการติดสินบนเจ้าหน้าที่รัฐ หรือไม่?

เป็นสัญญาที่มีการวางยา เปิดทางให้เอกชนไม่ต้องรับผิดชอบ หรือวางหมากไว้ให้เอกชนหลายเหลี่ยมหลายคู่ที่จะโยกการดำเนินโครงการไปได้เรื่อยๆ ยากแก่การบังคับตามสัญญา หรือบอกเลิกสัญญา จริงหรือไม่? แล้วมีใครเข้าข่ายกระทำผิดบ้าง?

ลองเทียบเคียงกับกรณีโครงการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียคลองด่าน มูลค่ากว่าสองหมื่นล้าน มีข้าราชการและเอกชน ร่วมกัน แบ่งงานกันทำ ช่วยให้เอกชนได้มาซึ่งสัญญาโดยมิชอบ มีการแก้ไขสัญญาเอื้อเอกชน ทำให้รัฐเสียหายจนเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญ นำมาซึ่งการเพิกถอนค่าโง่ได้ในท้ายที่สุด

ลองเทียบเคียงกรณีค่าโง่ทางด่วนสายบางนา-บางพลี-บางปะกง (สายบางนา-ชลบุรี ในปัจจุบัน) ที่มีคำพิพากษาฎีกาเป็นบทเรียนบรรทัดฐาน เมื่อเอกชนดำเนินการก่อสร้างไม่สำเร็จ อ้างว่า กทพ. ไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ที่ก่อสร้างได้ และมีการตกลงขยายเวลาก่อสร้างออกไป ต่อมา อ้างว่า มีการแก้ไขแบบต่างไปจากที่ตกลงกัน ทำให้ราคาคงที่ตามสัญญาเพิ่มสูงขึ้น เสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ และคณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำชี้ขาดให้ กทพ. ชำระเงิน 6 พันล้าน พร้อมดอกเบี้ย ต่อมา เอกชนยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาและคำบังคับตามคำชี้ขาดดังกล่าว แต่ กทพ. ถัดค้าน และขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดข้างต้น

สุดท้าย ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาว่า ผู้ว่าฯกทพ. ในขณะนั้น มีพฤติการณ์รับรื้อในการทำสัญญากับเอกชน โดยเอกชนคู่สัญญาเองก็รู้อยู่แล้วว่า กทพ. ไม่อาจส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างได้ นอกจากนี้ ยังมีการจัดสรรหุ้นของบริษัท ให้แก่ผู้ว่าฯกทพ. ด้วย ศาลฎีกาเห็นว่า การใช้อำนาจในฐานะผู้ว่าฯกทพ. ดังกล่าวในการลงนามในสัญญาจ้างเหมาทางด่วนฯ เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย การทำสัญญาดังกล่าวของเอกชนคู่สัญญาใช้สิทธิโดยไม่สุจริต สัญญาจ้างเหมาออกแบบรวมก่อสร้างโครงการทางด่วนฯ เกิดจากการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับ

แนวหน้า Naew Na Circulation: 900,000 Ad Rate: 1,250	Section: First Section/ความเห็น			
	วันที่: พุธที่ 2 พฤษภาคม 2562			
	ปีที่: 40	ฉบับที่: 13884	หน้า: 5(บน)	
	Col.Inch: 109.32	Ad Value: 136,650	PRValue (x3): 409,950	คลิป: ขาว-ดำ
	คอลัมน์: กวนน้ำให้ใส: ค่าโง่โง่โง่ 2.5 หมื่นล้าน? ใครวางยา? ใครจะโดนวางบิล?			

ความสงบเรียบร้อยของประชาชน จึงไม่มีผลผูกพันผู้คัดค้าน (กทพ.) คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการดังกล่าวที่ชี้ขาดให้ผู้คัดค้านชำระเงินให้แก่ผู้ร้อง (เอกชน) หากศาลบังคับให้ตามคำชี้ขาดนั้นย่อมเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ขอบที่ศาลจะปฏิเสธไม่รับบังคับให้ตามมาตรา 44 แห่ง พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 พิพากษาให้ยกคำร้อง

สรุปง่าย ๆ คือ กทพ. ชนะคดีค่าโง่ทางด่วน ไม่ต้องบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่ชี้ขาดให้ กทพ. ชดใช้เงินแก่เอกชนถึง 6 พันล้านบาท ต่อมา เอกชนยังสู้ต่อยก โดยฟ้องเรียกเงินคืนในฐานะลาภมิควรได้ ปรากฏว่า ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ กทพ. ใช้เงินแก่บริษัทเอกชน 5 พันล้านบาท

แต่ศาลฎีกาพิพากษา โดยชี้ข้อเท็จจริงที่ว่า ทำสัญญาจ้างเหมาออกแบบรวมก่อสร้างโครงการทางด่วนนั้น ฝ่ายเอกชนคู่สัญญาได้ให้ผลประโยชน์แก่ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (ขสมก) ซึ่งเป็นผู้แทนมีอำนาจกระทำการแทนจำเลย และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อจูงใจให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการทำสัญญาจ้างเหมาดังกล่าวเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่โจทก์กับพวก และในขณะที่ทำสัญญาจ้างเหมานั้น ผู้ว่าฯ กทพ. และโจทก์กับพวกต่างก็ทราบก็ดีอยู่แล้วว่าจำเลยยังไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างตามสัญญาให้แก่โจทก์กับพวกได้ พฤติการณ์ของโจทก์กับพวกถือได้ว่าโจทก์กับพวกทำสัญญาจ้างเหมาออกแบบรวมก่อสร้างโครงการทางด่วนกับจำเลยโดยไม่สุจริตมาตั้งแต่ต้น จึงมีส่วนร่วมในการกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน เป็นผลให้สัญญาจ้างเหมาออกแบบรวมก่อสร้างโครงการทางด่วนไม่ผูกพันจำเลย แม้โจทก์กับพวกจะทำงานตามสัญญาจ้างเหมาดังกล่าวแล้วเสร็จโดยส่งมอบโครงการทางด่วนให้จำเลยได้รับไปแล้วโดยมีราคาคงที่เพิ่มเติมในภายหลังก็ตาม ราคาคงที่เพิ่มเติมดังกล่าวก็ถือได้ว่าโจทก์กระทำการเพื่อชำระหนี้เป็นการอันฝ่าฝืนข้อห้ามตามกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี โจทก์จึงไม่มีสิทธิเรียกราคาคงที่เพิ่มเติมและค่าดอกเบี้ยในค่าผ่านทางด่วนจากจำเลยในฐานะลาภมิควรได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 411 ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายกฟ้อง

ความข้างต้นนี้ เป็นใจความสำคัญตามคำพิพากษาศาลฎีกา (ที่มา เพจหลักกฎหมายสายย่อ)

3.2 ช่วงที่มีการบอกเลิกสัญญา และช่วงที่เรื่องเข้าสู่อนุญาโตตุลาการอีกหลายปี หลังแจ้งบอกเลิกสัญญา

ช่วงนั้น มีเจ้าหน้าที่รัฐ ไม่ว่าจะระดับใด เข้าไปรับงานใคร? ปฏิบัติหน้าที่มิชอบ เอื้อประโยชน์แก่เอกชน หรือไม่ อย่างไร?

ทั้งหมด หากใช้บทเรียนจากการแก้ไขค่าโง่กรณีคลองด่าน กับกรณีทางด่วนฯข้างต้น ก็จะต้องไล่ดูขงะที่ถูกชุกไว้ได้พรม ว่ามีใครทำอะไรไว้เพื่อจะใช้เหตุนี้ ยืนยันว่า ไม่สามารถจะบังคับตามสัญญาได้เพราะเข้าข่ายฝ่าฝืนข้อห้ามตามกฎหมาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ต่อไป

สารส้ม